

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

§. 1. Deu[m] antè homines humiliare, quàm exaltare.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

S. Chrysost.
hom. 17. ad
Rom.
Vide eum dē
Eom. 28. in
Iohann.

cij? Sed dic, quæsio, ait S. Chrysostomus, quot velis habere laudato-
res? centum, seu bis, seu ter, seu quater totidem? Quin sint duo milia,
aut etiam quatuor, vel si ita placuerit innumeri, quis applaudant. Nihil
tamen illi omnes à graculis desuper garrientibus different: Inomò si An-
gelorum theatrum perpendeatis, apparebunt illi veribus etiam vilioribus;
illorumq; praconium, aranearum textura, fumoq; & somnijs infirmi.
Haec ergo rem tam vilem amamus, tanti facimus, quam etiam
experimur sàpe, vt idem S. Pater loquitur, esse crudelē bellūam,
demonē horrendū, communē totius orbis terrarū pestē, vipe-
ram venenatam, diserpentem eum, cui innascitur: & reprehensiones
maximā utilitatem habentes fugimus, eosque qui mente opti-
ma nos volunt emaculare, odio prosequimur, & modis omnibus
extinctos volumus? Quàm longè aliter sensit, qui dixit: Corripet
me iustus in misericordia, & increpabit me: oleum autem peccatoris non
impinguet caput meum? & alter ita pronuntians: Melior est ma-
nifesta correptio, quàm amor absconditus. Meliora sunt vulnera dilati-
gentis, quàm fraudulenta oscula odientis. Vulnerat chirurgus cùm
venam aperit, vt sanguinem malum deducat; & mercedem ei da-
mus, quia salubriter vulnerauit. Iudas Christum osculatur, vt
prodat, dederat enim hoc eis signum; quis non magis diligit mo-
re chirurgi vulnerantem, quàm more Iudæ osculantem? Et ta-
men sàpe huic similes sunt laudatores; illi vituperatores nostri.
Permittit igitur Deus hos ad emendationem, illos ad probatio-
nem: in utroque beneficis.

C A P V T X X X VI.

Deum non deesse innocentibus humiliatis, sed eos in tempore
suo tanto gloriōsius exaltare, idq; per varia miracula.

Mirabilis consolatio est innocentium talia in terris pati-
entium, si Deum credant ubiq; semper præsentem & om-
nia prouidè gubernantem. Non enim tantum à fame
sibi tales non timent; sed neque etiam ab infamia. Licet depri-
mantur à superioribus; licet iudicijs & calumnijs appetantur ab
equalibus; licet à toto populo infamentur; & nomen eorum sub
lastrā vendatur. Si enim eiusemodi iniurias scit videtq; patientiz
remunerato Deus, vtique in bonum conuerteret patientis. Qua-
dc.

Cap. XXXVI. Innocentes multos miraculosè à calumnijs liberatos. 410

de caussa Regius psaltes talem alloquitur his verbis: *Renela Domi.* Psal. 36. ¶
no viam tuam, & spera in eo: & ipse faciet: & educet, quasi lumen iusti-
tiam tuam, & iudicium tuum, tamquam meridiem. Quod Deus cū
sole agit ceterisq; astris, id etiam agit cum hominibus. Solem, Lu-
nam, ceterasq; stellas sinit occidere, & quodammodo tenebris
sepeliri, vt cum decore maiore iucundiusq; oriantur. Quin cū
primo conderet solem, voluit eum autē occidere, quām oriri;
quod ex illis verbis colligimus: *Fecit qz Deus duo luminaria magna,* Gen. 1: 16.
luminare maius, ut praesett diei: & luminare minus, ut praesett nocti:
& stellas. Et posuit eai in firmamento cali, ut lucerent super terram,
& praesent diei ac nocti, & diuisiderent lucem ac tenebras. Quib. sub-
iungitur: *Et factum est vespere & manē dies quartus.* Si vespere
prius factum est, quām manē, ergo sol prius occubuit, quām sit
exortus. Ita & Christus prius occidit, mortuus & sepultus, quām
corpo glorioso resurrexit. *Quod ipse indicauit, cūm diceret:*
Nisi granum frumenti cadens in terram mortuum fuerit; ipsum solum Ioan. 12: 24;
manet; si autem mortuum fuerit, multum fructum affert. Cecidit
ē cælo hæc granum in terram; absconditum diu, non solum in vte-
ro Virginis, sed etiam postquam natum est. Quin & mori debu-
it, vt postea in tota terrarum, immō & cæli amplitudine nomen
eius celebraretur. Sic seminat mortale, vt surgat immortale,
is, quem Christus ipse dixit, *agricolam esse, Pater.* Sic & fullones,
qui pannos aut vester lauant, aut coloribus imbuunt; tingunt, vt
educant mundatos, aut purpuratos, aut croco ebrios. An non
tinxit Iosephum, donec faceret Ægypti Saluatorem? tinxit eius
tunicam sanguine hædi: tinxit illummet in cisternam demissum,
tinxit coniectum in profundum carcerem. Tum demum eduxit
Ægyptijs præficiendum. Nimirum gloriam præcedit humilitas. Qua Pro. 15: 33:
de caussa dicitur alibi: *Omne, quod tibi applicatum fuerit, accipe: & Eccli. 2. ¶*
in dolore susline, & in humilitate tua patientiam habe: quoniam in igne
probatur aurum & argentum, homines verò receptibiles, in camino hu-
miliationis. Humiliantur itaque & tinguntur exaltandi, & purpu. Exod. 25: 4.
ra coccoq; bus tincto ornandi.

An non tinxit Deus etiam Dauidem, à Saule toties fugatum,
& tantum non interemptum? Ita illum sibi in regem expoliuit.
Neque differt semper in finem vitæ innocentia gloriaque manife-

II.

Fff 2 stationem,